

En memòria  
del bisbe de Girona,  
Mons.

# FRANCESC PARDO I ARTIGAS

Torrelles de Foix, 26 de juny de 1946  
Girona, 31 de març de 2022

# El Senyor l'ha cridat



**E**l bisbe és el qui presideix, condueix i unifica l'Església local en nom de Crist.

És mestre de la fe quan ens ensenya. Anant al davant de la comunitat, ens fa de pastor, imatge de l'únic Pastor: Jesucrist. I és ell qui, en unió amb el bisbe de Roma, ens fa entrar en comunió amb l'Església universal.

El Senyor ha cridat el nostre bisbe Francesc i l'ha acollit, ara que els metges i tot el cos sanitari han fet tot el que han pogut i no han trobat cap sortida mèdica a la seva malaltia. Els donem les gràcies per tot el que han fet per ell, i fem costat als seus germans, que l'han acompanyat.

I donem gràcies per tot el que la Diòcesi i tots nosaltres hem rebut del seu ministeri episcopal. Han estat tretze anys de servei episcopal a la nostra Església diocesana. Tretze anys de preocupació pels capellans, diaques, religiosos i laics que formem l'Església del nostre Bisbat. Tretze anys de visites pastorals a totes les parròquies del Bisbat i a les comunitats religioses, santuaris i ermites que testimonien les arrels cristianes de la nostra geografia.

Tretze anys d'estar al costat de les delegacions i serveis, animant-los a ser ferment d'evangeli avui i aquí.

Tretze anys del bisbe Francesc que, des d'un amor profund a la nostra Església local, ens ha anat encoratjant en el camí cristià sense deixar-nos caure en cap mena de desànim o pessimisme estèril, intentant sempre ser ferment de comunió per a tots. Tretze anys que ha esmerçat en diferents serveis a la Conferència Episcopal Tarraconense i Espanyola.

Tretze anys en què ha fet realitat el que es proposava el dia de la seva ordenació episcopal, de «ser un gironí de la ciutat i de tots els pobles, viles i ciutats d'aquesta estimada terra».

Ens ha deixat quan, per raons d'edat, ja havia presentat al Papa la renúncia i estava esperant el nomenament d'un nou bisbe per passar-li la torxa de la fe i esperança, que haurà d'agafar quan sigui designat. Preguem per ell, perquè hagi arribat a l'abraçada definitiva amb el Pare, que ens estima i que sempre ens espera amb els braços oberts.

Consolem-nos pregant i esperant «un cel nou i una terra nova» per al nostre bisbe Francesc. En uns moments tan delicats com aquests, preguem per ell i per la Diòcesi.

Mn. LLUÍS SUÑER,  
*Administrador diocesà*



# Perfil biogràfic



**M**ons. Francesc Pardo i Artigas va néixer el 26 de juny de 1946 a Torrelles de Foix (Alt Penedès).

Va entrar al Seminari Menor de Barcelona i va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari Major. Va obtenir la llicenciatura en Teologia a la Facultat de Teologia de Catalunya. Publicà diversos articles en revistes especialitzades de pastoral. Va ser ordenat prevere a la basílica de Santa Maria, de Vilafranca del Penedès, el dia 31 de maig de 1973.

**A l'Arxidiòcesi de Barcelona tingué les següents responsabilitats:**

- 1973-1980. Coadjutor de les parròquies de Santa Maria i de la Santíssima Trinitat, de Vilafranca del Penedès.
- 1979-1980. Arxipreste de Vilafranca del Penedès.
- 1980-1997. Rector de Sant Sadurní d'Anoia, on va fundar una cooperativa que va edificar 70 habitatges socials al barri Vilarnau.
- 1980-1993. Arxipreste de l'Anoia.
- 1982-1986. Consiliari diocesà del Moviment Familiar Rural i dels Joves Rurals JARC.



- 1985-1988. Membre del Consell Presbiteral i del Col·legi de Consultors.
- 1990-1993. Vicari episcopal del Penedès-Anoia-Garraf.
- 1993-1996. Rector de Monistrol d'Anoia.
- 1993-1995. Membre de la Comissió diocesana per a la preparació del Concili Provincial Tarraconense i membre d'una ponència.

- 1993-2006. Director del Centre d'Estudis Pastoral de les Diòcesis de Catalunya.
- 1997-2004. Rector de Sant Esteve de Granollers.
- 1998-2004. Membre del Consell presbiteral.
- 1999-2004. Arxipreste de Granollers.
- 2001-2004. Vicari episcopal del Vallès Oriental.

**A la Diòcesi de Terrassa, creada l'any 2004, tingué aquests càrrecs:**

- 2004-2008. Vicari general de pastoral. Delegat episcopal per a l'Economia.
- 1997-2008. Rector de Sant Esteve de Granollers i membre del Consell Presbiteral, del Consell Pastoral Diocesà, del Consell per als Assumptes Econòmics i del Col·legi de Consultors.

El 16 de juliol de 2008, el papa Benet XVI el va nomenar bisbe de Girona. Va rebre l'Ordenació Episcopal el 19 d'octubre del mateix any a la Catedral de Girona, i va prendre possessió de la Diòcesi el mateix dia.

En l'àmbit de la Conferència Episcopal Espanyola va ser membre de la Comissió Episcopal de Pastoral (2008-2020) i posteriorment de la Comissió Episcopal per a la Pastoral Social i Promoció Humana (2020-2022), d'on va ser, durant uns anys, responsable de la Pastoral del Turisme i del Lleure i de la Pastoral de la Salut. També va ser membre de la Comissió Episcopal d'Apostolat Seglar (2011-2014) i del Consell d'Economia (2014-2022).

En l'àmbit de la Conferència Episcopal Tarraconense va ser el bisbe delegat del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut (SIJ) (2008-2018), de l'Apostolat Seglar (2008-2011), de la Pastoral Obrera (2009-2011), del Secretariat Interdiocesà de Conservació i Promoció de l'Art Sagrat (SICPAS) (2011-2022) i de les reunions interdiocesanes de Delegats i responsables d'economia (2018-2022).

L'11 de febrer de 2017 fou nomenat fill predilecte de Torrelles de Foix, el seu poble natal.

El 26 de juny de 2021, amb motiu dels seus 75 anys, havia presentat la renúncia al papa Francesc.

Ha mort el 31 de març de 2022.

# Apunts d'un episcopat

Com a bisbe electe, com a germà, com a ciutadà, truco a la porta, com algú que arriba. A la porta dels vostres cors, de les vostres llars, pobles i ciutats per dir-vos: vinc en nom de Jesús, el Senyor, perquè tingueu vida, i vida abundant. Que Déu us beneixi, i moltes gràcies per la vostra acollida i pel vostre afecte (*Full Parroquial* especial, juliol 2008).

Vosaltres, malalts i ancians, sou missioners amb la vostra manera d'afrontar la malaltia i les febleses dels anys. A mi, sovint, m'heu evangelitzat perquè m'heu ensenyat a viure l'Evangelí. Penseu en els qui tenim al costat, que estimeu i que us estimen. (Homília a la Missa de TV2. 25 juliol 2015).



Quan fem el senyal de la creu estem recordant que Déu impregna la nostra vida concreta (*Full Parroquial*, 7 juny 2020).

Hem de respondre al clam de la terra i al crit dels pobres amb una economia ecològica (*Full Parroquial*, 3 octubre 2021).

Tota persona té sempre unes dimensions positives que cal descobrir i contemplar (*Full Parroquial*, 20 febrer 2022).

El papa Francesc fa atractiu el rostre de l'Església. Amb el seu tarannà, hi ha com un moviment que passa de l'Església com a problema a l'Església que és acceptada i contemplada com a solució. (*El Senyal* abril 2014).



A Catalunya estem en una etapa de la seva mil·lenària història que requereix serenar, capacitat de cercar ponts per construir, esforç per no marginalitzar i excloure, acords pensant en el conjunt dels ciutadans i no només en la ideologia del propi grup, i valorar més tot allò que ens ha unit, que ens uneix i que ens pot unir, i no el que ens separa; guarir les ferides que les tensions hagin provocat i provoquin, fins a l'actitud generosa del perdó (Homília en la Solemnitat de Sant Narcís, 2015).

La nostra Catedral és d'una bellesa excepcional i única per la seva arquitectura, però la seva bellesa és encara més gran perquè té ànima, té vida, respira per les pedres vives que sou vosaltres, els creients i, sobretot, perquè actualitza la presència de Crist sacerdot, profeta i rei, en aquest magnífic cenacle. (Homília en la dedicació de l'altar major de la Catedral, 2011).

Viure amb alegria és una crida a tot cristià, independentment del nostre caràcter o capacitats (*Full Parroquial*, 17 desembre 2017).

En els moments actuals, la presència al carrer en algunes ocasions significatives, d'imatges que recorden els grans misteris de la nostra salvació, pot esdevenir ocasió d'evangelització, de formació cristiana, de pregària i, alhora, ocasió per suscitar en el cor de molts les preguntes més fonamentals de la vida (Pregó de Setmana Santa 2009).

